

Нахилюся, прихилюся,  
в очі задивлюся:  
— Щоб тобі завжди щастило,  
доле моя руса!

Щоб була ти господиня,  
щоб була майстриня!  
Щоб як друг — то вже навіки,  
а як ворог — рівня!

...Ну, чого ти зажурилось,  
з вустоньок ні пари?..  
Хай тебе в житті минають  
горя чорні хмари,

нехай роду і народу  
не йде на пропаше!  
Якщо йтимеш ти на зраду —  
щоб умерла краще!..

1968

---

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.